

[Bodil Koch.]

af et bedre fællesskab. Derfor kom jeg til at tænke på det, som jo i virkeligheden er et mærkeligt fænomen i vores velfærdsverden, vores frie velfærdsverden, at man så ofte kan synes, at der er en vældig afstand mellem ord og handling, og jeg kom til at tænke på — mens hr. Foged talte — at det er jo nemmere at sidde ude i forsamlingshusene og synge Grundtvig og om, at „flytter frit, hvad loven sætter skellet mellem dit og mit“. Det er lettere at sidde og synge det ude i forsamlingshusene, end det er at lovgive frit åndende ind i en vanskelig fremtid.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg skal komme ind på enkelte af de spørgsmål, der er fremdraget under behandlingen, men det er klart, at de fleste af de ting, der er peget på, egner sig bedst til behandling i udvalget.

Hr. Kampmann var inde på indskrænkningen af den frie adgang i forhold til det lovforslag, der blev fremsat i sidste folketingsår. Jeg vil gerne sige, at de 40 m, der fandtes i det forslag, jo beroede på et skøn, svarende til bestemmelsen i sandflugtslovgivningen. Når der nu i stedet for de 40 m indsættes 50 m, ja, så er det jo, som hr. H. C. Toft understregede det, for at indskrænke gerne for sommerhusejerne, men man må vel så føje til, at ændringerne ikke vil medføre nogen væsentlig forskel med hensyn til befolkningens mulighed for kortvarige ophold ved stranden.

Hr. Kampmann omtalte den strækning på Sjælland, hvortil der i dag er adgang. Forholdet er jo det, at befolkningen har passeret på de 1700 km, som hr. Kampmann nævnte; den strækning er der jo stadig væk færdselsret på. Nu får man yderligere ret til kortvarigt ophold og badning for en væsentlig del af denne kyststræknings vedkommende med den begrænsning, som 50 m-reglen medfører, og de 117 km, som hr. Kampmann opgiver som den strækning, man i øjeblikket må opholde sig på, vil blive meget stærkt forøget, men jeg tror ikke, det bliver muligt at give nogen oplysning om, hvor stor forøgelsen vil blive. Det vil blive meget vanskeligt at få de ting opklaret.

Hr. Kampmann omtalte mulighederne for særregler for kolonier, sommerkolonier osv.

Jeg mener, at der her er spørgsmål, som vi må undersøge. Det kan være rimeligt, at man indfører særbestemmelser i sådanne tilfælde, men i øvrigt skal man nok være varsom med at lave for mange undtagelser fra hovedreglen. Jeg tror, hr. Kampmann har ret i, at det er vigtigt, om der anlægges flere offentlige veje, fordi de offentlige veje jo vil være bestemmende for mulighederne for at komme nogenlunde hurtigt til strandbredderne.

Til spørgsmålet om de organer, som er ansvarlige for zoneudviklingen, vil jeg gerne sige, at fredningsmyndighederne jo er repræsenteret i flere af byudviklingsudvalgene, som efter den gældende byreguleringslov er nedsat, og disse byudviklingsudvalg vil jo fortsætte. Dernæst er fredningsplanudvalgene nedsat som ankeinstans i forhold til byudviklingsudvalgenes og i forhold til amtsrådenes afgørelser, alt i henhold til det nye zonenovsforlag. Det vil altså sige, at disse afgørelser kan havne hos boligministeren, og derved er der skabt muligheder for et samarbejde på regeringsplan. For det er jo rigtigt, som også andre ordførere var inde på, at et samarbejde om disse problemer er meget nødvendigt, om det skal lykkes at få styr på udviklingen.

Må jeg så sige om campingpladser, at jeg tror, vi bør se, om vi kan få en mere aktiv holdning over for denne udvikling. Jeg vil dog gerne sige, at der allerede fra fredningsplanudvalgenes side tages initiativer til at etablere campingpladser, men det bliver vigtigt, at denne udvikling følges.

Hr. Kampmann nævnte i slutningen af sin tale dette med åbenheden og den frie forhandling. Jeg vil gerne sige, at jeg lægger megen vægt på, at vi får en lovgivning, der kan samle bred tilslutning, og jeg håber, at man i udvalget vil få held til at skabe forudsætninger for, at noget sådant sker.

Hr. H. C. Toft og hr. Jens Chr. Christensen var inde på spørgsmålet om skovene, og hr. Jens Chr. Christensen omtalte de 10 pct. af skovene, der ikke var åbne for offentligheden. Jeg vil gerne sige, at jeg ved ikke, hvilken sammenhæng der er mellem de erfaringer, skovejerne har høstet om offentlighedens adgang. Det er givet, at nogle har høstet bedrøvelige erfaringer, for det er en kendsgerning, at 10 pct. af skovene er lukkede. Men i hvert fald spiller det jo nok en